

KESK

RAHVUSOOOPER ESTONIA ALO LÖÖKE
ESTONIA PST 4
TALLINN
10148
25

31 / 1242
Otsepostitus

HIND 2€, MÄRTS 2014

MIDA ME SIIN NUTAME? POLE ERITI PÕHJUST.

ISSN 1406 - 8052

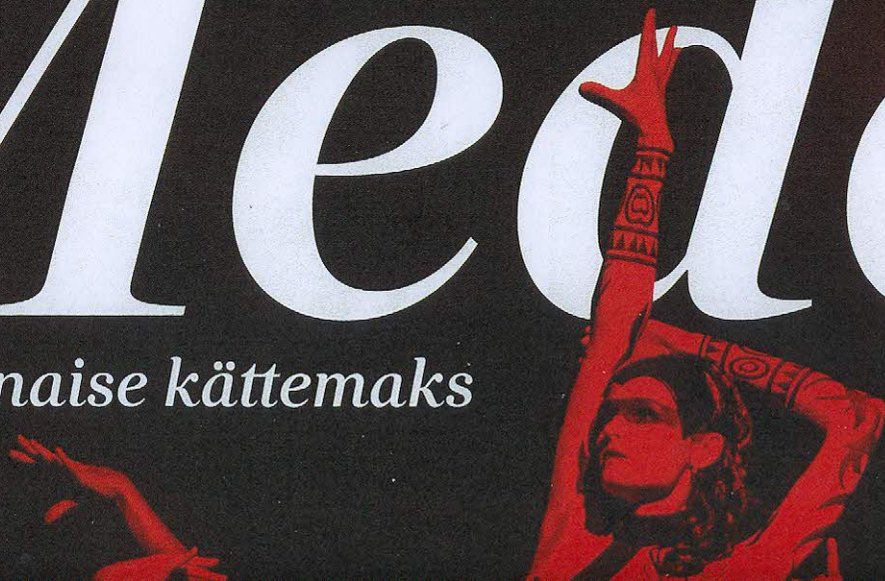

9 771406 805018

Medea

Gianluca Schiavoni

Meeleheitel naise kättemaks

Dirigendid:
Vello Pähn, Risto Joost

Maailmaesietendus
Rahvusoperis Estonia
13. märtsil 2014

ERGO

ESITLEB:

Eesti
Rahvusballett

2013/2014

www.opera.ee

Rahvusballeti kunstiline juht: **Toomas Edur**

Kassad avatud E–P 11–19, lisainfo 683 1210, estonia@opera.ee. Piletid müügil Estonia kassas, Piletimaailmas ja Piletilevis.

SEB

LEXUS

TELE2

Kalev

LIVIKO
Anno 1898

VKG

AMSERV

KÜLALISKULTUUR ESTONIAS: Eesti Rahvusballetis töötavad välisartistid on tore ja rõõmsameelne seltskond, kellel on tähtis roll teatri parimate etenduste õnnestumisel. **Tiina Ilsen** ja **Kairi Keso** uurisid kolmelt neist, mida nad Estonias teevad ja kuidas Eestis elamine tundub.

Välismaalased Eesti Rahvusballetis

HARRI ROSPU

Millal te Eestisse tulite ja millistes etendustes teid näha võib?

Baleriin Abigail Sheppard, 22 (A.S): Mina olen Kanadast, õppisin seal üheksa aastat balletti ja jätkasin aasta jagu õpinguid Amsterdamis. Seal sain õpingute kõrvalt Hollandi Rahvusballetis töötada. Eestis olen olnud ligi kaks aastat ja kaasa teinud praktiliselt kogu Estonia repertuaaris: “Luikede

Eks alati on mingisugused

Abigail Sheppard. Symbiont(s). Partnerid Eneko Amoros, Jonatan Davidsson ja Nadezhda Antipenko.

Washingtonis. Estonias olen ka mina juba mainitud etendustes tantsinud, lisaks veel “Tuhkatriinus”.

Kuidas te üldse Eestisse sattusite?

A.S. Minu puhul on aeg aegasti lihtne. Tulin siia

ikka kokku. Kaks neist – Linnar Looris ja Robert Arold – olid ka varem Estonia teatris töötanud.

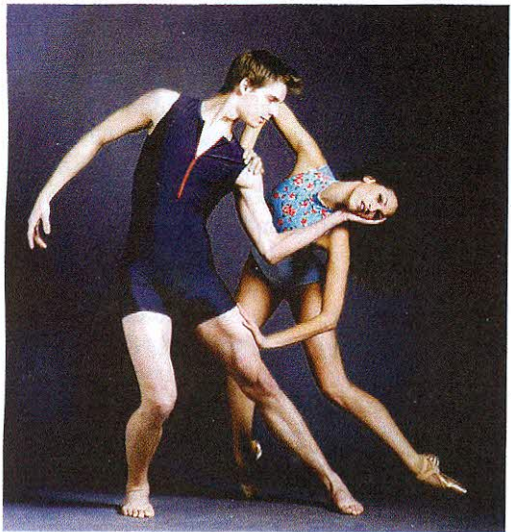
Kuidas trupis suhtlemine käib? Kas välismaalased hoiavad omaette?

A.S. Ehk üheksa kuud tagasi, kui me siia

kanadast, õppisin seal üheksa aastat balletti ja jätkasin aasta jagu õpinguid Amsterdumis. Seal sain õpingute kõrvalt Hollandi Rahvusballetis töötada. Eestis olen olnud ligi kaks aastat ja kaasa teinud praktiliselt kogu Estonia repertuaaris: "Luikede järves", "Pähklipurejas", "Bajadeeris", "Manonis", "Rosalindes", "Symbiont(s)is" jt.

Balletitantsija Gabriel Davidsson, 24 (G.D): Mina olen Rootsis sündinud, aga suurema osa oma elust elanud Põhja-Ameerikas. Töötasin varem muu hulgas Houstoni Balletiteatris ja Kanada Rahvusballetis. Tallinnasse tulin eelmise aasta augustis ja olen tantsinud Bennot "Luikede järves", printsi ja venelast "Pähklipurejas", jahimeest "Lumivalgekeses", samuti kaasa teinud "Petruškas", "Rosalindes" ja teistes. Samuti astun varsti üles "Medeas".

Jonatan Davidsson, 27 (J.D): Mina olen samuti Rootsist, alustasin tantsimisega kümneaastaselt Göteborgi Rahvuslikus Balletikoolis. Edasi kolisime vanematega Ameerikasse, seal jätkasin õpinguid Draperi Tantsuhariduse Keskuses Rochesteris New Yorgis ja Kirovi Balletiakadeemias

Gabriel Davidsson

Eks alati on mingisugused kultuurilised erinevused ja sisseelamine uude keskkonda võtab ikka natuke aega.

Kuidas te üldse Eestisse sattusite?

A.S: Minu puhul on vastus väga lihtne: tulin siia, sest mulle pakuti tööd ja balletimaailmas on väga raske tööd leida. Ega ma Eestist enne suurt midagi ei teadnud, vaid seda, et see on endine Nõukogude Liidu osa, mis sai iseseisvaks pärast raudse eesriide langemist.

G.D: Minuga oli selline lugu, et kui mu vanemad otsustasid pärast kahtteist USA-s elatud aastat Rootsi tagasi kolida, tahtsin ma kindlasti oma perekonna läheduses olla ja nii asusingi Euroopas tööd otsima. Estonia teater oli igas mõttes täiuslik valik: sinne repertuaar on väga hea ja mitmekülgne. Ja Eesti asub Rootsile ju tegelikult väga lähedal. Mu vennal oli Houstonis kaks Eestist pärit kolleegi ja ma olin veidi ikka Eestist enne kuulnud, kuigi ka peamiselt seda, et olite Nõukogude Liidu osa enne 1991. aastat. Ja veel, et Tallinn on väga ilus linn!

J.D: Nagu mu vend juba ütles, olid mul Houstonis Eesti-sõbrad, põhjamaalastena hoidsime seal

Kuidas trupis suhtlemine käib? Kas välismaalased hoiavad omaette?

A.S: Eks me ikka põhiliselt inglise keeles suhtleme, kuigi proovid viiakse läbi kolmes keeles tegelikult (eesti, vene ja inglise), nii et saan ka mõnedest eesti- ja venekeelsetest sõnadest aru. Saame kõik väga hästi läbi, aga välismaalased veedavad väljaspool tööd ikka rohkem aega koos. Paljud meist on Estoniasse enam-vähem samal ajal tulnud, meil on palju ühisid teemasid.

G.D: Kehakeel tuleb ka ikka mängu vahel. (*Nae-rab*) Ja üldse on ballett väga universaalne ala – see on nii-öelda rahvusülene. Nii et meil on ikka päris tore "segaseltskond" – ei ole nii, et välismaalased eestlastega ei sõbrusta ja vastupidi.

J.D: (*Gabriele*) Ära unusta ka rootsi keelt, mida meie ja veel paar inimest omavahel räägime! Aga Estonia atmosfäär on kindlalt kõige sõbralikum kõigist nendest truppidest, kus olen varem töötanud!

Kümnete maade artistid

Rahvusoooper Estonia lauljate, tantsijate ja pillimeeste (naiste) seltskond on tõeliselt kirju ja esindab erinevaid kultuure, räägib teatrijuht Aivar Mäe.

Lisaks eestlastele on meil ajaloost ja geograafilisest asendist tingituna mitmeid artiste naabermaadest ja endistest vennasvabariikidest Venemaalt, Lätist, Valgevenest, Ukrainast jm. Tooni on hakanud andma aga hoopis uued piirkonnad: seitse inimest on Itaaliast, viis Inglismaalt, neli Rootsist, kolm Hispaaniast ja kaks Jaapanist. Olgu ka nimetatud need maad, kust on praegu üks esindaja: Ungari, Austraalia, Kanada, USA,

Prantsusmaa, Iisrael, Belgia ja Šotimaa.

Sooviavaldusi tööle kandideerimiseks toob post iga päev mitmeid ja väga erinevatest maadest. Ka väljakuulutatud konkurssidel – ettelaulmised, ettetantsimised, ettemängimised, inglise keeles ühesõnaga *audition* – osaleb väga palju välismaalasi. Muusikateatri erialadel ongi kogu maailmas palju ringiliikumist. Rahvusoooper paelub tulijaid arendava repertuaarivaliku ja meistriklässidega, balleti puhul on kindlasti oluliseks ka **Toomas Eduri** ja **Age Oksa** töötamine Eesti Rahvusballeti juhtidena.

Teatril on tulijatele välja töötatud sisseelamisprogrammi, sellega alustatakse juba kuid enne, kui siia saabutakse. Tutvustatakse

teatrit, Eesti riiki, Tallinna linna ja kohalikke kombeid, abistatakse elamisloa hankimisel ning kodu leidmisel. Tähtsal kohal on eesti keele õpe, pakutud võimalusi kasutatakse usinalt. Kohanemine läheb üldjuhul lihtsalt ja abiks on siin ka samakeelsed sõbrad, kellega ühiselt aega veedetakse, kulutusi jagatakse jne. Tundub, et kõige raskemaks on osutunud meie talvega kohanemine, – 30 °C on soojemast kliimast tulnule ikka liig mis liig.

Nii ongi neid, kes jäävad ainult üheks hooajaks, aga ka neid, kes oma elu aastateks Eestiga seovad. Näiteks balletisolist **Nanae Maruyama** Jaapanist on Estonias olnud juba kaheksa aastat, viiuldaja **Adrian Bravo Lopez** Hispaaniast aga kuus aastat.

Mis on Eestis elamise juures kõige raskem?

A.S: Ikka eesti keel! Aga on väga hea, kui mõnikord ei saa inglise keelele üle minna ja oled sunnitud eesti keeles proovima end mõistetavaks teha. Nii saab palju kiiremini õppida! Üllatas mind aga Tallinna vanalinn. Sellist tänapäeva ja keskaja kooslust ma ei ole kusagil varem kogenud.

G.D: No eks alati on mingisugused kultuurilised erinevused ja sisseelamine uude keskkonda võtab ikka natuke aega. Aga minu jaoks ei ole midagi rasket olnud. Vastupidi. Kasvõi näiteks, kuidas teatrit ja truppi juhitakse. USA-s oli kogu aeg nagu lusikaga söötmine: pidevalt selgitati, mida sa pead tegema, pidevalt toimusid koosolekud. Teatri juhtkond kartis kogu aeg, et neid võidakse milleski süüdistada. Estonias on kõik teisiti: siin lastakse töötajatel ise oma igapäevaste väljakutsetega tegeleda ja toetatakse inimese individuaalsust. Ja kui ilus ja ajalooline on Estonia teatri maja – ma tunnen end tõeliselt privileeerituna, et saan sellises kohas töötada!

J.D: Mina pole pärast 13. eluaastat nii kaugel põhjalaiuskraadil elanud, mistõttu päikese puudumine talvel on raske. Aga mulle tohutult meeldib, et igale poole saab jala minna. Tallinn on rahulik ja puhas linn, mis mulle hästi sobib. Inimesed on sõbralikud, mis muide ei ole sugugi igas riigis nii.

Nii et Estonia teater erineb teie teistest töökohtadest...

A.S: Mul küll ei ole väga suurt eelnevat töökogemust, millega võrrelda, aga mulle tõeliselt meeldib trupi suurus, esinemiste sagedus ja kogu teatri sisene atmosfäär.

G.D: Minu jaoks on veel see uus, et meie siinne trupp on kaks korda suurem eelmistest, kus olen töötanud ja lavastused on heas mõttes keerulised ning tantsija jaoks nõudlikud. Mulle tohutult meeldib, et repertuaaris on palju täispikkuses ballette, ning see, et siin on balleti- ja ooperiteater koos, mis annab kunstilise terviku tunde, mitte nagu näiteks USA-s, kus balletiteatrid on täiesti eraldi.

tootanud ja lavastused on neas mõttes keerulisem ning tantsija jaoks nõudlikud. Mulle tohutult meeldib, et repertuaaris on palju täispikkuses ballette, ning see, et siin on balleti- ja ooperiteater koos, mis annab kunstilise terviku tunde, mitte nagu näiteks USA-s, kus balletiteatrid on tavaliselt eraldi.

J.D: Mina hindan väga, kuidas trupi graafik on paika pandud – kogu aeg on erinevad etendused, mitte nagu Põhja-Ameerikas, kus on kombeks teha ühte etendust n-ö blokkide kaupa järjest. See hoiab vaimu värske, pead kogu aeg olema valmis ümber kehastuma.

Mis te vabal ajal teete?

A.S: Mina kokkan! Mulle väga meeldib süüa teha. Kinos käin palju ja restoranides – Tallinnas on tõeliselt häid kohti.

G.S: Mina käin palju ooperit ja balletti vaatamas, aga ka muuseumides. Ja muidugi restoranides! Minu lemmikuteks Tallinnas on Korea restoran Gotsu, Sesoon ja Klaus.

J.D: Minul on veel Harvardi (kaug)õpingud pooleli, nii et vaba aeg kulub suuresti selle peale, mängin ka hobi korras trompetit. Mulle meeldib vanalinna kohvikutes istuda ja esmaspäeviti Kalev Spas käia. Ooperis käin palju. Ja ka mulle meeldib kokata, nii et suur osa vabast ajast läheb söögitegemise ja söömise peale.

Kas Estonia on karjääri mõttes oluline tähis või pigem hüppelaud?

A.S: Ega ma teagi täpselt, mis tulevik toob. Ma ei ole kindel, et ma kogu oma karjääri Estonias veedan, aga mingil juhul pole ma valmis niipea kuhugi minema. Muidugi on huvitav mingil hetkel ka tantsumaailma teisi avarusi kogeda.

G.D: Minul pole ka praegu mingeid teisi tulevikuplaane. Olen siin väga rahul, on suurepärase töötada kohas, kus kogu aeg sihitakse paremuse poole ja kus on tõeliselt kõrged standardid, see sunnib pingutama ja igas mõttes tasemel olema.

J.D: Minuga on sama lugu – ega ma plaani suurt ette. Naudin siin ja praegu olemist, neid võimalusi areneda, mida mu töö mulle praegu pakub.

Mis võiks olla need kolm märksõna, millega kirjeldaksite oma Eestis elatud aega?

A.S: Areng, armastus, avastamine.

G.D: Intrigeeriv, väljakutseid esitav, rahuldustpakkuv.

J.D: Lõbus, armas, intensiivne. ✕